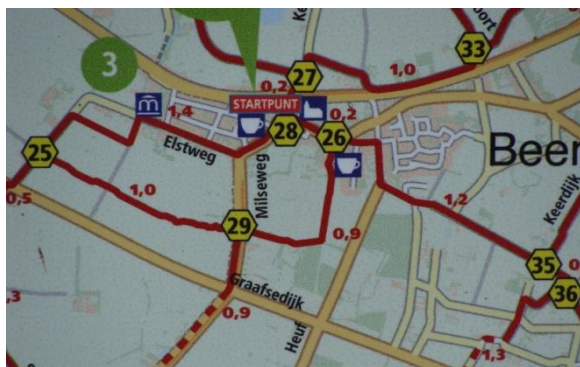

Ontstaan van het natuurpad "de Hulsdonk":

De Hulsdonk is in 1996 ingericht als een natte verbindingzone langs het afwateringskanaal "de tochtsloot". Inmiddels is een aaneengesloten verbindingzone ontstaan die natuur verbindt tussen de Kraaijbergse Plassen en de Tongelaar. Het natuurpad is inmiddels een volwaardig ommetje geworden waar iedereen het agrarische cultuurlandschap rond Beers kan beleven.

ROUTEBESCHRIJVING

De wandeling start bij de parkeerplaats voor de ingang van de Lambertuskerk; Kerkeveld 2 in Beers.

U volgt het wandelroutenetwerk van startpunt 28 linksaf via de volgende knooppunten: 26 (W.P.F. Thijssenstraat); 29 (Millseweg); 25 (Elstweg) en keert weer terug bij het startpunt 28.

Knooppunt 26:

Vervolg de weg in de richting van knooppunt 29. U verlaat de bebouwde kom aan het einde van de W.P.F. Thijssenstraat na huisnummer 16. Enkele bankjes bieden u een uitzicht op de weilanden die een goed foeragegebied zijn voor dassen. De weg maakt een buiging naar rechts. U passeert hier enkele poelen en heeft uitzicht op een ooievaarsnest.

Knooppunt 29:

U kruist nu de Millseweg en vervolgt uw wandeling over het natuurpad die u langs de Tochtsloot voert tot aan de Elstweg. Aan het begin van de wandeling vindt u informatie over de Hulsdonk en het Maas- en Peellinepad.

Knooppunt 25:

U wandelt hier nu over de Elstweg of neemt het struinpad over de gemaaide brede berm aan de rechterkant van de weg. Na ongeveer 200 meter slaat u rechtsaf over het onverharde pad. Aan het einde loopt u rechtsaf tot aan de Elstweg. Hier gaat u wederom rechts en bij de Millseweg slaat u links af. De weg eindigt na ongeveer 200 meter bij de Lambertuskerk. Start en eindpunt van deze wandeling (26)

Zichtstallen:

Bij knooppunt 25 langs de Elstweg vindt u boerderij "Hoeve de Hulsdonk". U kunt hier in zichtstallen en op informatiepanelen kennismaken met ontwikkelingen binnen de varkenshouderij.

Nationaal Museum voor Veeteelt:

U kunt op woensdagen en zondagen een bezoek brengen aan dit museum aan de rand van Beers langs de provinciale weg. Na knooppunt 25 kunt u afwijken van de route en via de Elstweg / Dr. Moonsweg naar het museum en langs de Wiel aan de overzijde van

de Provincialeweg en de Kraaijbergse Plassen terug naar het startpunt

WETENSWAARDIGHEDEN

Poelen:

Poelen vormen een leefgebied voor amfibieën, waterplanten, waterdieren en insecten die in een waterrijke omgeving thuis horen. Ze vormen de

stapstenen waardoor flora en fauna zich kan verplaatsen tussen de natuurgebieden. Poelen dienen open te liggen voor voldoende zonlicht en ter voorkoming van bladval van bomen en struiken. Hier in de Hulsdonk komen *Bruine kikker* (dril in maart-april), *Groene kikker* (dril in mei), *Gewone pad* en *Kleine watersalamander* voor.

Dassen:

Door het terugbrengen van poelen en landschapselementen, zoals heggen en houtwallen rond de kavels voelen *dassen* zich hier thuis. Dassenburchten zijn hier dan ook aanwezig. Helaas is de das een schuw dier waar we voornamelijk de sporen van zullen moeten zoeken zoals de wissels (vaste uitgesleten looppaden), prenten en haren aan prikkeldraden. Hoewel de das een alleseter is staan er voornamelijk regenwormen op het menu.

Tochtsloot:

Agrariërs willen percelen die niet te nat en niet te droog zijn. Daarom werden zogenaamde "tochten" aangelegd om het omringende land af te wateren. Vanaf het natuurpad zijn de landbouwgronden zichtbaar

hoger dan de verbindingzone langs deze tochtsloot. Hier wisselen flauwe oevers zich af met steile wanden van de aangrenzende landbouwgronden waar de *ijsvogel* zich in nestelt.

Hier veel voorkomende waterplanten zijn:

Egelboterbloem, *Pitrus*, *Liesgras*, *Rietgras*, *Riet*, *Moerasandoorn*, *Moerasspirea*, *Moeraswederik*, *Wolfspoot* en *Veldbies*.

Waterviolier:

Dit waterplantje met mooie witte bloemen is een indicator voor kwelwater. Dit is water dat op de hoger gelegen landbouwgronden

in de bodem zakt en wordt weggevangen in de sloot. Het water is zuurstof- en voedselarm en vaak kalk- en ijzerhoudend. IJzer geeft water een bruine kleur en bindt fosfaten van de landbouwgronden. Hierdoor ontwikkelt zich een andere plantengroei.

Eik en Es

De *Eik* is altijd erg belangrijk geweest, zowel voor mens als dier. De oude Germanen beschouwden de *Eik* als heilig. Eikenhout is hard en duurzaam en werd daarom het meest gebruikte bouw materiaal, ook in de scheepsbouw. De eikels waren vroeger een uiterst belangrijk veevoedsel. Vele dieren en insecten, maar ook tientallen gallen leven op en rondom de *Eik*. Ook de *Es* werd als een heilige boom beschouwd, maar dan door de Scandinaviërs. Het hout is taai en buigzaam en uiterst geschikt voor stelen van (tuin)gereedschappen.

Tredplanten

Langs wegen, paden en op plaatsen waar veel vee loopt, groeien planten die goed tegen betreding kunnen. Van sommige soorten verwijst de naam naar dergelijke tredplaatsen: *Weegbree*, *Straatgras*, *Paardenbloem*, *Varkensgras*. Deze planten komen ook hier veelvuldig langs de wandelpaden voor.

Struwelen

Struiken en kleine bosjes geven niet alleen een fraaier landschapsbeeld, ze bieden ook schuil- en nestgelegenheid voor veel dieren. Diverse vogels laten zich hier bewonderen, zoals de

Tjiftjaf, *Kramsvogel*, *Geelgors*, *Koperwiek*, *Grasmus*, *Fitis*, *Tuinfluit*, *Zwartkop*, *Braamsluiper*, *Bosrietzanger*, *Kneu*, *Spotvogel*, ***Roodborsttapuit***, *Gele kwikstaart*, *Patrijs* en *Lijster*. Zij doen zich te goed aan bessen van struiken als *Kornoelje*, *Meidoorn*, *Hondsroos*, *Gelderse roos*, *Zoete kers* en *Braam*. Maar struweelranden trekken ook insecten aan, zoals veel *vlinders*, *libellen* en allerhande

kevers. Tussen de struiken vinden kleine zoogdieren, zoals *egels*, *muisen*, *konijnen* en kleine *marterachtigen* beschutting. Maar ook grote zoogdieren, zoals *reeën*, en *vossen* verplaatsen zich graag door het veld in de beschutting van struiken, hagen en houtwallen. Zelfs voor *vleermuisen* is struweel belangrijk bij hun nachtelijke oriëntatie in het veld.

Zuring

Ridderzuring; een plant met erg grote bladeren; wijst op een aanzienlijke hoeveelheid stikstof ter plekke in de bodem. De stikstof is een gevolg van de jarenlange overdadige bemesting van de maïsackers. De plant wordt niet door het vee gegeten en kan zich daardoor snel vermeerderen.

Grassen

In Nederland komen wel vijftig verschillende soorten grassen voor.

Grassen hebben onopvallende, kleine bloempjes, die in trossen bij elkaar aan een bloeistengel zitten. Kijken naar de manier waarop die bloempjes bij elkaar zitten, is één van de mogelijkheden om grassoorten van elkaar te onderscheiden.

Zijn de bloempjes niet gesteeld, dan heet de bloeistengel een aar, zijn de bloempjes kort gesteeld, dan spreken we van een aarpluim en wanneer de bloempjes lang gesteeld zijn, noemen we de bloeiwijze een pluim.

Raaigras en *Kweek* zijn voorbeelden van aargrassen. *Vossestaart* en *Timotee* van aarpluimgrassen en *Straatgras*, *Beemdgras* en *Dravik* van pluimgrassen.

De bloempjes van grassen worden niet door insecten maar door de wind bestoven.

Aargras

Aarpluimgras

Pluimgras

Ommetje DE HULSDONK Beers

De Groene Ovelaat

Gemeente Cuijk

